

Cuprins

interceptare 11-01	5
notă informativă 506. sursa: Plătică	10
notă informativă 227. sursa: Colea	15
notă informativă 719. sursa: Tanța	19
notă informativă 280. sursa: Mielu	23
notă informativă 803. sursa: Caloian	27
interceptare 11-10	28
notă informativă 914. sursa: Corneliu	36
notă informativă 812. sursa: Mihaela	40
notă informativă 11. sursa: Edvard	43
notă informativă 42. sursa: Agache	46
notă informativă 81. sursa: Găzaru	51
interceptare 12-23	56
notă informativă 190. sursa: Marcela	68
notă informativă 93. sursa: Geanina	71
notă informativă 199. sursa: Africanu	77
notă informativă 52. sursa: Malide	82
notă informativă 189. sursa: Ureche	83
interceptare 01-12	86
notă informativă 184. sursa: Veniamin	91
notă informativă 5. sursa: Mache	94

notă informativă 13. sursa: Pârvu	95
notă informativă 319. sursa: Căpitanul	98
notă informativă 133. sursa: Lampă.	104
notă informativă 244. sursa: Calcan.	108
interceptare 01-26	111
notă informativă 511. sursa: Vica.	121
notă informativă 512. sursa: Vica.	123
notă informativă 593. sursa: Ramona	126
notă informativă 827. sursa: Patrulius	128
notă informativă 724. sursa: Stanca	134
interceptare 08-27	137
notă informativă 911. sursa: Coroamă	145
notă informativă 221. sursa: Străinu	151
notă informativă 320. sursa: Milanca	156
notă informativă 202. sursa: Vișan.	159
interceptare 09-18	163
notă informativă 809. sursa: Clementina	170
notă informativă 711. sursa: Stroë	176
notă informativă 928. sursa: Stela	177
interceptare 10-17	179
notă informativă 67. sursa: Cucu	189
notă informativă 600. sursa: Finu	191
notă informativă 7. sursa: Iosif	193
notă informativă 316. sursa: Sile	196
interceptare 29-12	200

CRISTIAN TUDOR POPESCU

DUMNEZEU

NU E MORT

Interceptări. Note informative

România era moșia lui, mai proprietate privată decât asta, ce vrei? Prim-secretarii de județ erau baroni adevărați, ba chiar duci. Județul era mai mult decât privat, era domeniul lor feudal, cu drept de viață și de moarte asupra supușilor.

De la Revoluția Franceză încoace, masele ajunse la putere încearcă să devină aristocrate. Țărani, lumpen-proletari, mahalagioaice își plantează câte un boschet genealogic, își găsesc ascendențe ilustre, vor mariaje pe măsură pentru odraslele lor.

— Revoluția Franceză... nu te duci cam departe?

— Deng Siao-Ping spunea că e prematur să evaluăm efectele Revoluției Franceze după numai 200 de ani. Elena Ceaușescu se considera împărăteasă: i-a interzis delfinului Nicu Ceaușescu să se mai vadă cu fiica lui Paul Niculescu-Mizil și a silit-o să chiureteze copilul pe care îl avea cu el. Deși progenitură de înalt demnitar comunist, domnișoara era prea puțin pentru prințul moștenitor – o mezalianță în viziunea Leana lu Nae din Petrești. În schimb, pentru estetul Vanghelie, adică primul care este, nepoata lui Niculescu-Mizil a fost o partidă în drumul său spre înalta societate.

— Și cu legionarii cum vine? E și-un elev al lui Noica la AUR, altul al lui Țuțea...

— Ceaușescu a trimis emisari la Mircea Eliade, la Chicago, s-a dus chiar Adrian Păunescu până acolo, la Emil Cioran, la Paris, la Constantin Noica, în Drumul Taberei. La Petre Țuțea n-avea de ce să trimită, pentru că omul era oricum ceaușist – spunea despre nea Nicu că e un Kemal Atatürk sau Abdel Nasser al românilor, Tatăl Națiunii. Radu Gyr, Nichifor Crainic au putut să publice în revista Securității *Glasul Patriei*. Pamfil Șeicaru,

condamnat la moarte în contumacie în 1945, a fost grațiat de Ceaușescu, finanțat și invitat să se întoarcă în țară. Extrema dreaptă trebuia recuperată pentru național-socialismul ceaușist.

— Și auricii se bazează pe toate astea?!

— Se bazează pe dracu. Național-ceaușist e cofrajul, pe care pandemia și prostia liberalilor l-au umplut cu menajeria AUR: fani unire cu Basarabia, fani Zelea Codreanu, ortodocși înrăiți, daci căciulați, interlopi sadea, foști călăi ceaușiști, filosofi sexopați, femei șoșocate, inși nimeriți prin zonă.

— Păi, deci, s-a întâmplat și la noi ce s-a întâmplat deja peste tot, și-n America, și-n Europa, ultranaționalismul vine tare din urmă.

— Vine, că biologia nu elimină răul. Poți să crezi că prin moarte, odată cu generațiile care au îngrășat pământul în 30 de ani, s-a dus și răul. Uite că nu se duce, revine aproape intact. Asta e a doua lege: Răul e mai tare decât Moartea.

E vorba de mai mult decât naționalism, conservatorism și extremă dreaptă. Dacă s-ar face niște sondaje încrucișate, rezultatele ar fi cam așa: conșpiraționiștii cu cipuri și 5G la cap sunt trumpiți, antivacciniștii sunt creștinofani, răsculații antimască sunt și ei trumpiți, creștinofanii sunt maradoniți, maradoniții sunt conșpiraționiști anti Occident. Toți ăștia sunt toate astea sau, cel puțin, în majoritatea cazurilor.

— Maradoniți?

— Da, sunt o sectă mondială. În Rosario, Argentina, e și o biserică cu Hramul Sfântului Maradona. Întrebarea este: ce au în comun aceste categorii?

— În comun? Totuși, sunt foarte diferiți, ce să aibă trumpiții, care sunt de dreapta, cu maradoniții, de pildă, care sunt sau ar trebui să fie de stânga?

— Au ceva: credincioșia. Adică iraționalul. De fapt, mai bine spus antiraționalul – irațional înseamnă în matematică ceva foarte bine definit, care nu e câtuși de puțin în afara gândirii raționale: numerele iraționale sunt numere reale care nu pot fi exprimate ca raport (ratio) de două numere întregi.

Trumpiții – îl consideră pe Trump Dumnezeu pe pământ. Cred orice le spune. Cum a și zis onorabilul de la rău început: oamenii ăștia mă votează și dacă omor pe cineva pe stradă că așa vreau eu. Fac moarte de om pentru el. Ar dori să nu mai fie alegeri, să împărătească Trump America și planeta pe vecie!

Amintește-ți-o pe consiliera lui spirituală, Paula White, zbierând cu spume și ochii dați peste cap, în campania electorală: „*Victory, Victory, Victory*, aud victoria în toate colțurile Raiului! *Victory, Victory, Victory!*”.

Conspiraționiștii – cipurile, Bill Gates, 5G sunt echivalentul Diavolului. Prin simplul fapt că îi admiți existența, Ucigă-l toaca poate fi descoperit în orice, fără o iotă de raționament. Acum câteva sute de ani era suficient ca o femeie să fie brunetă și să i se pară cuiva că se uită nu știu cum, ca să fie legată de mâini și de picioare și aruncată în apă: dacă se îneca, era proba că a fost nevinovată, dacă plutea, era arsă pe rug ca vrăjitoare.

(*oboi și corni*)

Antivacciniștii – gândire șamanică, de triburi din junglă. În *Apocalypse Now* al lui Ford Coppola, colonelul

Kurtz povestește, cu vocea și chipul de neuitat ale lui Marlon Brando, cum trupele americane au vaccinat anti-poliomielită copiii dintr-un sat vietnamez. Americanii au plecat și, când s-au întors, au găsit o stivă de brațe mici, retezate cu maceta de săteni, ridicată în mijlocul satului.

Negaționiștii coronavirus – sunt inși care consideră, împreună cu conspiraționiștii, că știința și tehnologia sunt uneltele diavolului.

Agitatorii antimască: pe lângă a fi antiraționali, sunt și maxim egocentrici – puțin le pasă de cei din jur: „Eu am imunitatea bună, nu mă îmbolnăvesc“. Ei sunt propriul lor Dumnezeu. Se consideră luptători pentru libertate, împotriva dictaturii medicilor, însă mucenicii ăștia ai luptei cu cârpa ar face ciocul mic, atât de mic, că nu s-ar vedea nici fără mască, într-o dictatură adevărată.

Maradoniștii consideră că golul marcat cu mâna de Maradona împotriva Perfidului Albion e opera lui Dumnezeu. Niciuna dintre ticăloșiile și trișeriile ordinare comise fără număr de marele fotbalist, pe teren și în viață, nu ajunge la creierul lor. Don Diego a lăsat cu limbă de moarte ca hoitul să-i fie îmbălsămat și pus într-un muzeu-templu maradonit. Moașta lui Maradona. Ca un faraon sau, mai aproape, ca Lenin, având în vedere ce prieteni a avut dragul de Diego: Fidel Castro, Hugo Chávez, Nicolás Maduro, Lukașenko, Vladimir Putin.

Cât despre creștinofanii noștri ortodocși, drăgăstoși de moaște, mai e ceva de spus?

— Înțeleg, deci, că trăsătura comună e antiraționalul, credință în loc de rațiune...

— Exact. Cum ziceam, grecii vechi raționau, cu toți mulții zei pe care îi aveau. Poate și pentru că olimpiotii,

adică Zeus, Hera, Atena, Apolo, Poseidon, Demeter, Artemis, Ares, Afrodita, Hermes, Dionisos, erau, coela, pe munte și semănau al dracului de bine cu oamenii. Prin comparație, Dumnezeul Bibliei e îndepărtat, rece, asexuat, numele lui adevărat nu poate fi cunoscut, chipul lui nu poate fi imaginat decât de oligofreni ca aceia de la Maglavit, deși se spune că omul e făcut după chipul și asemănarea Lui. Faptele zeilor greci sunt declanșate de stări și sentimente cât se poate de omenești, gelozie, vanitate, pizmă, în vreme ce motivele acțiunilor dumnezeiești, oricât de crude și absurde, nu e cazul să fie cunoscute de muritori – „Nepătrunse sunt căile Domnului“.

— La Maglavit l-au văzut pe Dumnezeu?

— Da, din vremea lui Petrache Lupu au rămas poze cu un bătrân într-un soi de cojoc mișos, cu barbă lungă și albă și privirea haină, care au circulat până târziu, în comunism.

De la greci, odată cu zeii, cărora le-au schimbat doar numele, ce mi-e hotel Athénée Palace, ce mi-e hotel Minerva, romanii au moștenit raționalismul. Mai pragmatic, mai aplicat. Credeau în Jupiter Tonans, dar nu lăsau pe seama lui construcția templelor, „autostrăzilor“ via, apeductelor, termelor, amfiteatrelor. Până la zei, se bazau pe calcul și tehnologie. Justiția cerească nu i-a împiedicat să toarne rațiune în justiția pământească, rămasă valabilă până astăzi.

Apoi a venit creștinismul, care a făcut praf și pulbere Raționalul vreme de mai rău de o mie de ani. Credință, fără dovezi, a cere dovezi era deja o blasfemie, neștiință, plăcută lui Dumnezeu, revelație, iluminare. Sfântul Augustin zice limpede prin secolul V că toate străduințele

raționale de a descoperi, de a descifra ceva în această lume nu fac doi bani dacă nu vine în capul omului iluminarea cu hârzobul din cer. Dar, măcar, Sfântul nu alungă de tot rațiunea de pe drumul căutării lui Dumnezeu.

Renașterea a însemnat în primul rând redescoperirea Rațiunii. A observației. A ipotezei, demonstrației și aplicației. Că precum în cer, așa și pe pământ: „La-ntoarsa oală zisă cer/ Sub care mișunăm pigmei/ Nu apela cu glas mizer/ Legată-i și mișcarea ei” – sunt cuvintele primite de europeni de la un persan care i-a citit pe greci.

Secolele XVII și XVIII sunt ale Marșului Rațiunii, care a culminat, în Revoluția Franceză, cu transformarea zisei Rațiuni, paradoxal, într-o zeiță, Déesse de la Raison – întruchipată de o târfă din Paris.

Secolul XIX e al Științei și Tehnicii, care pătrund în mase mai adânc ca niciodată, clătinând religia.

Secolul XX cunoaște sângeroasele corciri ale tehnicii și ordinii maniacale, ale determinismului mecanic, cu instinctul religios al omului: comunismul și nazismul.

Înainte de a fi incinerat, fără nicio ceremonie, așa cum a dorit, Jawaharlal Nehru profetește desprinderea: „Politica și Religia sunt depășite. A venit vremea Științei și Spiritualității”. Nimic mai optimist și mai greșit. Avea dreptate mai degrabă Malraux. Secolul XXI începe cu reînvierea religiei. Ți-am spus care sunt formele ei multiple. Asta rezultă și din alienarea individului față de marfă, cam cum a descris-o Marx. Covârșitoarea majoritate a oamenilor de pe pământ habar n-au cum funcționează în profunzime un computer. Cu atât mai puțin un smartphone, deși îl țin tot timpul în mână și la ureche. Sau medicamentele, pe care le înghit cu ghiotura.